11.04.2026 г. / 01:30:18

Вяра

Изобличение на търгашите в Българската "православна" църква – Българска "патриаршия"

Сам Господ Иисус Христос е казъл: "дома на Отца Ми **НЕ ПРАВЕТЕ ДОМ ЗА ТЪРГОВИЯ**.“ *(Ин. 2: 16)*.

Опирайки се на заповяданото от Господа, **светите отци на Църквата ясно ЗАБРАНЯВАТ ТЪРГОВИЯ В ХРАМОВЕТЕ** и дори в оградените техни дворове и в манастирите:

"Никой не трябва да устройва вътре в свещените огради... някаква търговия; понеже нашият Спасител и Бог получавайки ни със Своя по плът начин на живеене, е заповядал да не правим дома на Неговия Отец дом на търговия."

(76-то правило на VI-ти Вселенски Събор).

Ето и тълкуванията на това правило от Свещеното Предание, които конкретно уточняват за какво става въпрос:

Зонара:

"Моят храм, каза Господ на юдеите, ще се нарече храм на молитвата; а вие го направихте вертеп на разбойници (Мат. 21:13). Затова, за да не се каже същото на верните, отците забраниха... каквото и да е за продажба в свещените места. Те не казаха: в църквата, а в свещените места. Цялата околност на божествените храмове се счита за свещени места; така че канонът не позволява да се правят такива неща нито в преддверията, нито в зоните около храмовете."

Аристен:

"Нашият Спасител и Бог заповяда Божиите домове да не се превръщат в търговски домове. Следователно, в свещените

райони не трябва... да се извършва какъвто и да е вид търговия. Следователно, всеки, който бъде хванат да прави подобно нещо, ще бъде отлъчен от църквата."

Валсамон:

"За да защитят почитта, дължима на светите църкви и местата около тях,.. божествените отци постановили... абсолютно нищо да не се продава в тях; защото, казват те, и нашият Господ Иисус Христос и Бог, учейки ни чрез примера на живота Си в плът, че този, който превръща свещени неща в общо ползване и прави Божия дом дом на търговия, е строго наказан...

И свети Василий Велики строго забранява това в своите аскетични правила. Прочетете пасажа, където той пише за търговията, която се извършва на събрания, и казва, между другото, следното: някои вече са изопачили установения обичай да се честват светци и вместо да се молят, превръщат това време и това място в пазар..."

Славянская кормчая:

"куплям в притворах церковных не быти."

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

СВ. СИНОД

№ 237

23 FEB 2007 200...

СОФИЯ

Тел.: 987 56 11

ОКРЪЖНО

ДО

НЕГОВО ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО

[redacted]

ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО,

Св. Синод в пълен състав в заседанието си на 13 февруари 2007 г., прот. № 6, РЕШИ: считано от 01 март 2007 г. влезнаха пределни църковни такси:

1. КРЪЩЕНИЕ
   - а) купел ..... 8.00 лв.
   - б) кръщелно свидетелство ..... 6.00 лв.
   - в) благотворителни марки ..... 2.00 лв.
   - г) възнаграждение за свещеника ..... 14.00 лв.

   Всичко: 30.00 лв.

2. ВЕНЧАНИЕ
   - а) венци ..... 14.00 лв.
   - б) венчални свидетелства 2 бр. х 6 лв. = 12.00 лв.
   - в) благотворителни марки 2 бр. х 2 лв. = 4.00 лв.
   - г) архиерейска грамота ..... 10.00 лв.
   - д) възнаграждение за свещеника ..... 20.00 лв.

   Всичко: 60.00 лв.

3. ПОГРЕБЕНИЕ - ОПЕЛО
   - а) за храма ..... 10.00 лв.
   - б) възнаграждение за свещеника ..... 20.00 лв.

   Всичко: 30.00 лв.

13. ФОТОГРАФИРАНЕ НА ТЪРЖЕСТВА В ХРАМА
    - а) такса за храма ..... 10.00 лв.

14. ВИДЕОЗАПИСИ В ХРАМА
    - а) такса за храма ..... 30.00 лв.

15. ХОР

    За всяка вносена сума за хор 20 % от нея е такса за храма.

ЗАБЕЛЕЖКА: За социално слаби енориаши погребение може да се извърши безплатно, по решение да църковното настоятелство.

Определените такси со пределни. Според обстоятелствата свещеника може да намали възнаграждението си и дори да се отхаже от него.

За всички платени и получени такси да се издава квитанция.

Определените от Св. Синод такси да се поставят на видно място във всеки храм и се спазват стриктно.

Препоръчваме се на св. Ви молитви и оставаме на Ваше Високопреосвещенство в Христа брат,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

+ Максим

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Ценоразпис за „тайнствата“ и други услуги, одобрен от синода на Българска “православна“ църква – Българска “патриаршия“

Молитвите, требите и тайнствата в новостилната икуменическа ерес са осквернени и чрез обявяване на тарифи и налагането на нагла търговия с вярата. Стига се дори до отказ да се извърши кръщение на хора, които нямат средства. Тоест ако нямаш пари, няма спасение на душата. Така съвременните братя на Иуда предават Спасителя отново и отново, явно забравили, че Той изгони търговците от храма. Това е абсурден опит за долен пазарлък с Божията благодат. Именно за това тя и не присъства при наглите търгаши.

Ето как светите християнски мъченици предупреждават за гнева Божий срещу тези, които практикуват продажба на „благодат“ – престъпление срещу Светия Дух, което и днес продължава да се извършва безсрамно от жидомасоните в Българската официална лъжеправославна еретическа икуменическа църква:

„А през нощта тайно пратил за него и като му предложил дарове...

Транквилин казал:

- Знай, че **нашият Бог силно се гневи против тези, които искат да купят или продадат Неговата благодат**.“

Става въпрос за опит да се купи свето кръщение, описан в житието на свети мъченик Севастиан и дружината му (31.12 по еретическия, † 18 декември по църковния календар).

Ето я и присъдата произнесена от апостола над тези, които се пробват да търгуват с Духа Светаго: „18. А Симон, като видя, че Дух Светий се дава чрез възлагане

ръцете апостолски, донесе им пари 19. и рече: дайте и мене тая власт, та, комуто възложа ръце, да приема Духа Светаго. 20. Но Петър му каза: СРЕБРОТО ТИ ДА ПОГИНЕ ЗАЕДНО С ТЕБЕ, задето си помислил, че с пари се добива дарът Божий." (Деян. 8).

Интересното е да се разбере от кога е въведена тази порочна практика на тарифи и ценоразписи за "благодат" по българските църкви.

Отговор ни дава една съвременна книга:

"Трябва да се съгласите, че е **богохулно да се оценява тайнството Кръщение в парично изражение, защото то е благодатта на Светия Дух, която не може да се продаде**. Всъщност **продажбата на „треби“ в църквите не е съществувала до 60-те години на миналия век и само безбожният съветски режим, с цел дискредитиране на Христовата Църква, успява да въведе търговия в храмовете**. Патриарх Алексий II говори за това: „Сегашната практика на „църковна търговия“ възниква след 1961 г.“ (Епархийско събрание, 2004 г.)“.

Ето откъде, по партийна линия, скверната търговия е приета и в българската комунистическа еретическа сестра на руската църква.

В същата книга се дава още информация, която потвърждава антихристиянската същност на тази целенасочено приета от комунистическите „архиереи“ практика:

„Нашият Господ Иисус Христос два пъти изгонил търговците от храма: първия път в началото на Своето служение (Мат. 21:12-13; Мк 11:15-19; Лк 19:45-46) и втория път в края, преди Своите страдания на кръста (Ин 2:13-17). Свети Йоан Златоуст

в коментара си върху Евангелието от Матей (Мат 21:12-13) пише: „Юдеите са още по-виновни, тъй като Христос направи това повече от веднъж, и въпреки това не престанаха да продават в храма.“ Виждаме, че търговията в храма беше толкова гнусна в очите на Христос, че Той изгонил търговците два пъти, и **не само тези, които продаваха, но <u>И ТЕЗИ, КОИТО КУПУВАХА</u>** (факт, на който малцина обръщат внимание). Нашият Господ Иисус Христос ни показва с какво благоговение трябва да се отнасяме към храма и как, със страх Божий, трябва да се дистанцираме от търговията в него, **за ДА НЕ ИЗГОНИ И НАС ТОЙ от Небесното Царство**.

Някои биха могли да възразят, казвайки, че Христос уж е изгонил менячите на пари и търговците на добитък и гълъби, а ние сега не търгуваме с тези неща. Но трябва да знаем историята: менячите са обменяли римски монети, които са имали образа на императора и на езически бог от другата страна, за еврейски шекели, които не са имали изображение. Това е било направено, за да се предотврати внасянето на изображения на идоли в храма и хвърлянето им в кутията за дарения. Търговците продавали всичко необходимо за жертвоприношението, защото в целия свят имало само един храм и мнозина, поради голямото разстояние, не могли да донесат жертвата със себе си... Нека подчертаем още веднъж – основното е, че в храмът е продавал всичко необходимо за богослужение, а не какво да е, но и това в очите на Христос е било мерзост. И днес мнозина казват, че храмът продава всичко необходимо за богослужение, но това не е оправдание в очите на Бога...

Когато Симон влъхв отишъл при апостол Петър и поискал да получи благодатта на свещенството срещу пари, той получил следния отговор от апостола: „СРЕБРОТО ТИ ДА ПОГИНЕ ЗАЕДНО С ТЕБЕ, задето си помислил, че с пари се добива дарът Божий“ (Деян. 8:20). Следователно, ръкополагането

срещу пари не е нищо друго освен грехът на симонията. Но **ако прочетем по-внимателно думите на апостола, ще видим, че <u>извършването на всички тайнства срещу пари също е симония</u>**.

Господ е казал, че всеки грях ще бъде простен, но хулата срещу Светия Дух няма да бъде простена нито в този век, нито в следващия. Но не е ли хула срещу Светия Дух да се търгува с благодат, да се оценява тя на определена цена? Свети Тарасий Константинополски пише в каноничното си послание, че такива хора правят Бог Свети Дух свой роб: „Защото, както всеки господар продава всичко, което има, било то роб или нещо друго, което притежава, така и купувачът, желаейки да бъде господар на това, което купува, го купува с цена от сребро.“

Господ никога не е давал право на православните свещенослужители да търгуват в църквите и да искат пари за треби и тайнства. Напротив, Христос е казал: „Даром сте получили, даром давайте.“ Ако например ви бъдат дадени 10 Библии и ви помолят да ги раздадете, а вие ги продадете, дори и за най-малката сума, не бихте ли съгрешили? Тогава на какво основание свещениците продават благодат, която не е тяхна, а Господня?

Нито Христос, нито апостолите са търгували или са извършвали служението си за пари, и цялата ранна църква не е знаела нищо за търговия или цени в църквите, но въпреки това църквата е съществувала и се е развивала. Апостол Павел казва: „Нямаме нищо, а притежаваме всичко.“ А за апостол Петър четем следното: „сребро и злато аз нямам, а каквото имам, това ти давам (Деяния 3:6).“ Това перфектно характеризира ранната църква, нейната пълна нестяжателност.

Великият светец и църковен отец Йероним Стридонски

(347–420), тълкува изгонването на търговците от храма по следния начин: „Наистина, крадец е този, който печели от вярата в Бога и превръща Божия храм в разбойнически вертеп, когато служението му се оказва не толкова служение на Бога, колкото финансови сделки. Това е прякото значение. Но в мистичното значение Господ ежедневно влиза в храма на Своя Отец и изгонва всички – епископи, презвитери и дякони, както и миряни и цялата тълпа, и счита както продавачите, така и купувачите за еднакво престъпници, защото е писано: „Даром сте приели, даром давайте.“ *(Творения блаженного Иеронима Стридонского. - 1880-1903. (Библиотека творений св. отцов и учителей церкви западных...) / Ч. 16: Толкование на Евангелие по Матфею. 113-316 с.)*

Апологета от началото на трети век, Тертулиан, в своите апологии демонстрира правилното и древно отношение на Църквата към материалните неща: „Божието дело не се продава на цената на злато. И ако имаме нещо като съкровищница, не я придобиваме чрез срамна търговия с вяра. Всеки ежемесечно или когато пожелае, внася определена умерена сума, колкото може и колкото пожелае, защото никой не е принуден, а я носи доброволно. Това е съкровищницата на благочестието, която не се харчи за празненства или разврат, а се използва за хранене и погребение на бедните, за издръжка на нуждаещи се сираци, за издръжка на служители, изтощени от старост, за облекчаване на съдбата на нещастните и за достойно препитание на бедните.“ *(„Апологетик“ – Тертуллиан)...*

Как трябва да бъде всичко устроено?

Какво казва Новият Завет за даренията в църквата: „Всеки да отдели, колкото му сърце дава, без да му се свиди, и без да го принуждават; защото Бог люби оногова, който драговолно дава.“ (2 Корин. 9:7) Това означава, че даренията трябва да са

доброволни, а не принудителни. Христос не е забранил на апостолите да носят кутията за дарения, която е носил и Юда Искариот. На друго място четем за Исус, който седи близо до еврейския храм и наблюдава как хората слагат парите си в кутията за дарения на храма. Той не осъди това дарение, а по-скоро похвали бедната вдовица. Всяка църква има кутия за дарения и хората трябва да пускат колкото искат и да го правят тайно, така че само Бог да знае колко е дарил всеки човек, за да не се наруши заповедта: „А ти кога правиш милостиня, нека лявата ти ръка не знае, какво прави дясната, та милостинята ти да бъде скришом; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве.“ (Мат. 6:3,4)." *(„Търговля в храме“ - протоиерей Михаил Питницкий).*

Източници:

- БИБЛИЯ – КНИГИТЕ НА СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

- „Жития святых“ – Димитрий Ростовский (Туптало)

- Правила Святых Апостол и святых отец с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Паломник, Сибирская благозвонница 2000

- Правила на Светата Православна Църква - Част 1. Славянобългарския манастир “Св. Вмчк Георги Зограф”, Света Гора, Атон

- Творения блаженного Иеронима Стридонского. - 1880-1903. (Библиотека творений св. отцов и учителей церкви западных...) / Ч. 16: Толкование на Евангелие по Матфею. 113-316 с.

- „Апологетик“ - Тертуллиан

- „Търговля в храме“ - протоиерей Михаил Питницкий

buditeli.info © 2017